

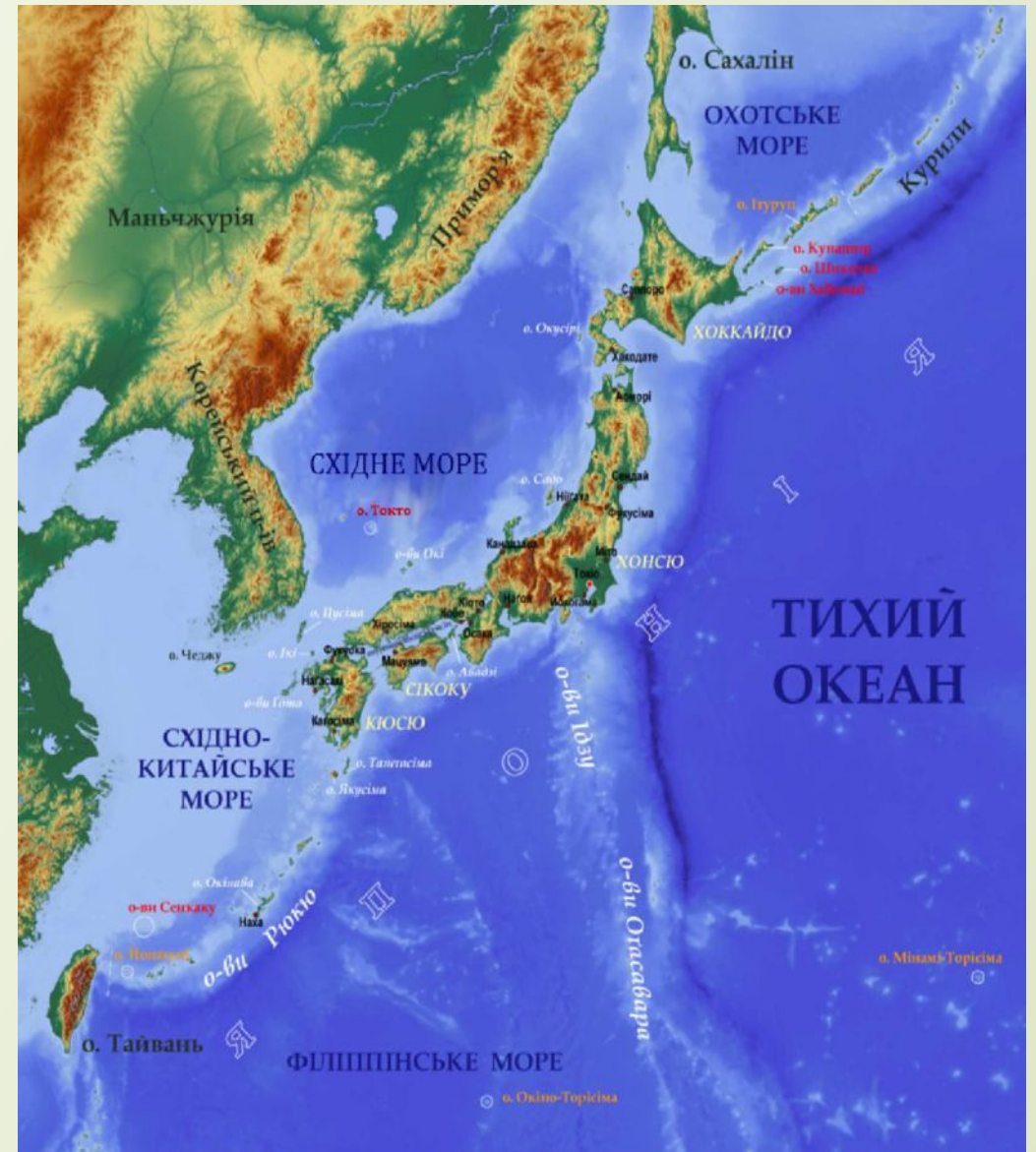
Культура Японії

Презентацію підготував Молчанов Станіслав

Японія — острівна держава у Східній Азії.

Площа архіпелагу становить 377 873 км².

Він включає в себе понад 3000 великих і малих островів, серед яких найбільшими є острова Кюсю, Сікоку, Хонсю та Хоккайдо

У японців існує особлива традиція, присвячена милуванню червоними кленовими листями (момидзи). Це явище має майже таку ж популярність, як і весняна традиція милування квітами сакури.

У японців є традиція милування місяцем - цукімі. Свято милування Місяцем називається цукімі мацурі, і відзначається у японців восени, в повний місяць найбільш близьке до Осінньому рівнодення.

Також у Японії існує традиція милування тихими снігами (юхіме). Японські удожники знаходили в ній натхнення - не випадково засипана снігом дівчина часто ставала предметом живопису.

Ханамі - японська національна традиція милування квітами. Тисячі японців приходять в парки милуватися цвітінням сакури
Починає її хід країною цвітіння уме (японської сливи). Ханамі - дуже короткочасне задоволення, триває близько 7-10 днів, а потім пелюстки опадають. Традиція милування квіточю сакурою, як і багато інших сучасних японських свят, виникла при імператорському дворі. Це сталося ще в третьому столітті нашої ери.

Чайна церемонія (яп. 茶の湯 *тя но ю*)

Специфічна ритуалізована форма спільного чаювання, створена в середні століття в Японії і по теперішній час культивована в цій країні. З'явившись спочатку як одна з форм практики медитації ченців-буддистів, стала невід'ємним елементом японської культури. Класичне чайне дійство як процес регулюється чотирма принципами: гармонія (ва), шанування (Кей), чистота (сей), спокій (дзяку), які називають «чотирма шляхетними істинами» шляху чаю.

Ікебана Ікебана - традиційне японське мистецтво аранжування, створення композицій із зрізаних квітів, пагонів у спеціальних посудинах і розміщення їх в інтер'єрі. В основу ікебани покладено принцип вишуканої простоти.

Нецке (яп. 根付 netsuke, нецуке) — мініатюрний виріб, найчастіше невелика статуетка, що виконувала роль гудзика, брелока, засобу закріплення на поясі чи окраси на кшталт застібки в японському одязі кімоно.

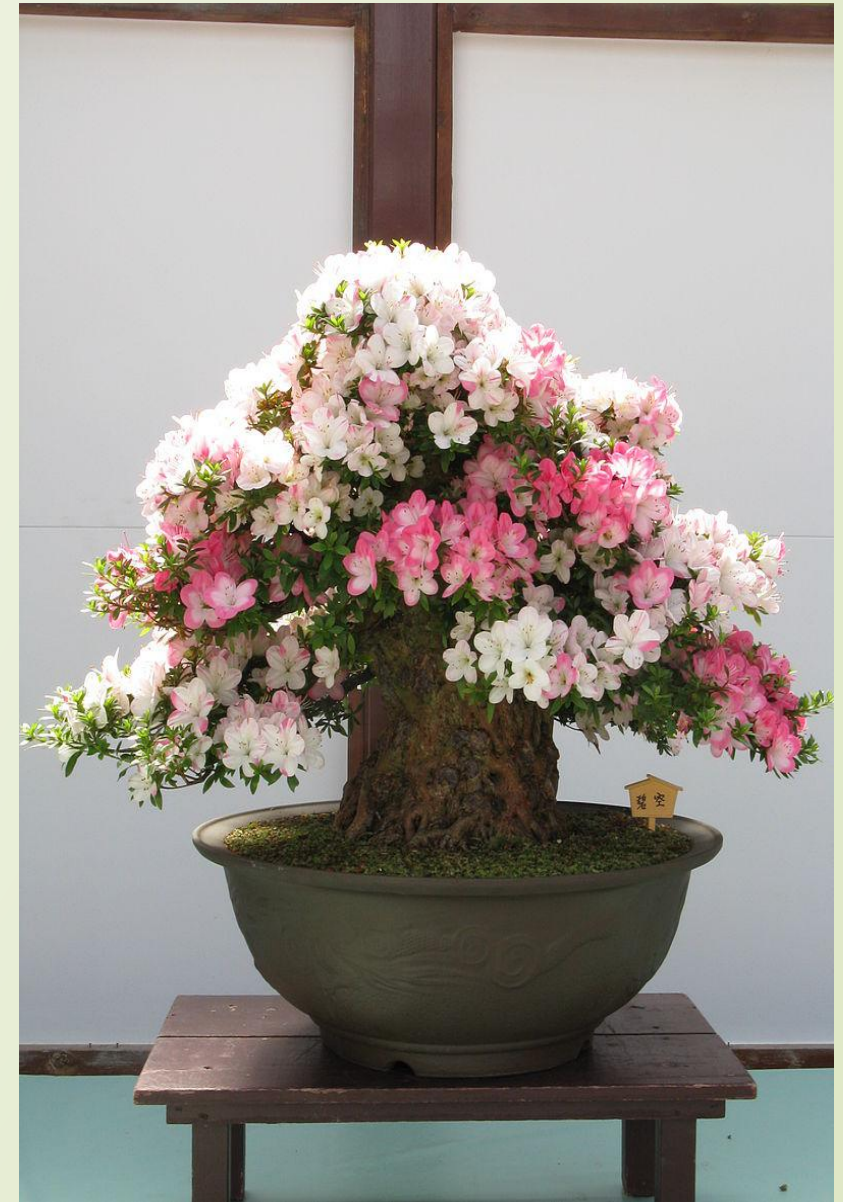

Матеріалом для створення нецке могло бути усе розмаїття сировини Японії — від дерева до порцеляни. Чим заможнішим був володар нецке, тим коштовнішим міг бути матеріал і тим талановішим був майстер, що його виготовив.

Бонса́й (яп. 盆栽, "рослина на таці")

Бонса́й мистецтво вирощування карликових дерев у невеликих ємностях.

Не кожне деревце в низькому контейнері — бонсай, японські традиціоналісти обмежують список видами: сосна, ялина, ялівець, клен, азалія, рододендрон.

Японський сад каменів (яп. 枯山水 'karesansui'?) або сад «сухого пейзажу», який часто називають сад дзен. Сад дзен переважно відносно невеликий, оточений стіною, і, як правило, призначений для споглядання в сидячому положенні. Класичні сади дзен були створені в храмах дзен-буддизму в Кіото в період Муроматі. Вони були покликані імітувати інтимну сутність природи, а не її зовнішній вигляд, а також служити допомогою в медитації про справжній сенс життя.[2]

Орігамі (яп. 折り紙 орі — «складати», камі — «папір», тобто «складений папір») — мистецтво складання паперу. Метою цього мистецтва є створення витворів шляхом використання схеми геометричних згинів і складок. Мистецтво орігамі почало розвиватися в Японії в XVII ст. н.е.

